

[Ellinger.]

det altsaa i mange Tilfælde vil falde disse haardt at give de forhøjede Skolepenge, her er Tale om. Det er altid en betænkelig Sag saaledes at forøge de Byrder, som de økonomiske Forhold i Forvejen lægger paa en Mængde Mennesker.

Paa Finanslovsforslaget ser vi her for første Gang en Bevilling til Driften af Universitetet i Aarhus i Kraft af den Lov, som blev vedtaget i Fjor. Det er ganske vist kun et Beløb paa 10 500 Kr., men der findes i Anmærkningerne Oplysning om, at denne Udgift i det følgende Finansaar vil stige ret betydeligt.

Der er endvidere opnaaet en Del Bespærelser ved, at man nedskærer de Indtægter, som en Del af Statens Tjenestemænd har. Jeg sigter herved til en Indtægt, som har gammel Hævd, den Indtægt, som Stationsforstanderne har ved at besørge Posten. Det betyder selvtølgelig for en Mængde af disse Tjenestemænd en ikke ringe Formindskelse af deres Indtægt, naar dette Tillæg falder bort.

Der foreslaas bygget et nyt Inspektionsskib af „Hvidbjørn“-Typen. Jeg sidder ikke inde med nærmere Oplysninger herom, men jeg vil tillade mig at udtale Haabet om, at dette Inspektionsskib ikke som „Hvidbjørn“ skal have Oliefyring, men at det maa blive et Mctorskib. Denne Oliefyring medfører en betydelig Formindskelse af „Hvidbjørn“s Evne til at være Inspektionsskib ved Grønland, idet Skibet har 2 Kedler, hvoraf snart den ene skal renses, snart den anden, og Skibet maa da ligge stille for at faa saadan en Kedelrensning udført, foruden at det ogsaa maa ligge stille for at faa Olie tilført fra de Skibe, som Grønlands Styrelse fører derop, hvilket er en stor Gene. I Forvejen er det vanskeligt paa den langstrakte vestgrønlandske Kyst at udføre en tilstrækkelig effektiv Inspektion ved Hjælp af et enkelt Inspektionsskib. Det er imidlertid et Spørgsmaal, som for nylig har været til Forhandling med den højtærede Minister for Søfart og Fiskeri i Grønlandsudvalget, saa det skal jeg ikke komme nærmere ind paa, men jeg vil, som sagt, udtale Haabet om, at man gaar bort fra Oliefyringen og derved kommer bort fra denne Kedelrensning, som formindsker Skibets Kapacitet med Hensyn til dets Udførelse af Inspektionstjeneste.

Der er ingen Grund for mig til at komme ind paa Aarsagerne til, at det Parti, som jeg tilhører, ikke har kunnet stemme for Finansloven i de senere Aar. Det hænger sammen med Spørgsmaal, som, efter hvad

der foreligger, vil finde deres Løsning i den nærmeste Fremtid, saa jeg skal lade dette ligge.

Med Hensyn til Indtægtssiden har der, efter hvad jeg har set, i Gaar fundet en Diskussion Sted mellem den højtærede Finansminister og den ærede Folketingsmand Hr. Korsgaard, under hvilken de to Herrer var enige om, at saaledes som Finanslovsforslaget nu foreligger, findes der et ikke ubetydeligt Beløb paa godt 6 Mill. Kr., som man i Virkeligheden ikke har regnet med skulde medgaa til de Udgifter, Kriseavgivningen medfører, og den højtærede Minister har ogsaa udtalt, at der ikke i dette Øjeblik, da Finanslovsforslaget foreligger, paa dette er budgetteret Kriseudgifter. Det er en Bemærkning, som jeg finder det rigtigt at fremsætte ved denne Lejlighed.

Men saa vil jeg tillade mig at henstille, at Rigsdagen nu søger at træffe en endelig Afgørelse med Hensyn til Hanstholm Havn. Jeg skal ikke her komme ind paa, hvad der taler for eller imod den fortsatte Bygning af Hanstholm Havn, men der er en stor Divergens indenfor Rigsdagen med Hensyn til dette Spørgsmaal, og den Omstændighed, at man har indskrænket sig til at bevilge Smaabeløb, 300 000 Kr. om Aaret, til den fortsatte Bygning af denne Havn, ogsaa i de gode Tider, i de bedre Tider, vi har haft, er i Virkeligheden Udtryk for, at man staar tvivlende overfor dette Spørgsmaal, eller at Rigsdagen ikke har Mod til at træffe en definitiv Afgørelse af denne Sag. I Tilfælde af, at Havnen skal fuldføres, kræves der mange Millioner, overfor hvilke 300 000 Kr. om Aaret eller deromkring kun er som en Draabe i Havet, og paa denne Maade kan dette Byggeri ikke fortsættes. Skal Havnen fuldføres i en overskuelig Tid, maa der nødvendigvis bevilges større Beløb, og med en overskuelig Tid mener jeg endda 12—15 Aar, hvilket er en lang Tid, naar man tænker paa, hvor længe det er siden, man paabegyndte Bygningen af Havnen. Det er et saa alvorligt Spørgsmaal, at Rigsdagen ikke vedblivende kan skyde det til Side paa den Maade, at man faktisk ikke tager Stilling til Spørgsmaalet, men alligevel holder Arbejdet gaaende, uden at man har nogen Udsigt til, at Havnen kan blive fuldført. I øvrigt skal jeg ikke komme ind paa, hvad der taler for eller imod Fuldførelsen. Jeg har tidligere udtalt mig imod Fuldførelsen af Havnen, men det skal jeg ikke komme ind paa ved denne Lejlighed.

Vi har ikke den Ære i det høje Lands-ting at have saa mange Ministre til Stede ved Finanslovdebatten, som de har i Folke-